ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อคุณภาพของข้าวเกรียบปลาดุก

Some Factors Affecting Quality of Cat-fish Cracker

วนิดา โอศิริพันธุ์ และชีพสุมน ชิตมณี / คณะเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

บทคัดย่อ

จากการทดลองทำข้าวเกรียบปลาดุก โดยใช้อัตราส่วนแป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและร้อยละปริมาณเนื้อปลา ต่อน้ำหนักแป้งเป็น 6 สูตร เพื่อหาสูตรที่มีคะแนนการขอมรับรวมสูงสุดโดยใช้การประเมินผลทางประสาทสัมผัสและมีการขยาย ตัวของข้าวเกรียบมากที่สุด พบว่าสูตรที่ใช้อัตราส่วนแป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้า 60:40 และใช้ปริมาณเนื้อปลาร้อยละ 60 ของน้ำหนักแป้ง มีคะแนนการขอมรับรวมสูงสุดอยู่ในระดับขอบมาก สำหรับสูตรเครื่องปรุงรสจากการประเมินผลทางประสาทสัมผัส พบว่าสูตรที่ใช้เครื่องปรุงรสจึงประกอบด้วย เกลือร้อยละ 2.4 พริกไทยร้อยละ 2.4 กระเทียมร้อยละ 3.6 น้ำตาลทรายร้อยละ 2.0 และผงชูรสร้อยละ 0.2 มีคะแนนการขอมรับรวมสูงสุดอยู่ในระดับขอบเล็กน้อย สำหรับระยะเวลาในการทำแห้ง ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส โดยที่แผ่นข้าวเกรียบมีขนาดเล้นผ่าศูนย์กลาง 4 เซนติเมตรและมีความหนา 1.3-1.5 มิลลิเมตร พบว่าระยะเวลาทำ ให้แห้ง 150 นาที ได้ข้าวเกรียบที่มีปริมาณความขึ้นร้อยละ 8.78 และมีการขยายตัวมากที่สุด ทดลองผสมกลิ่นรสบาร์บีคิว พิชชา และปาปริกา เพื่อหาปริมาณที่เหมาะสมที่ได้คะแนนการทดสอบโดยใช้ประสาทสัมผัสสูงสุด ผลการทดลองพบว่ากลิ่นรสบาร์บีคิว และพิชชาปริมาณร้อยละ 10 ของน้ำหนักข้าวเกรียบที่ทอดแล้วได้คะแนนการขอมรับสูงสุด จากการวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการของข้าวเกรียบปลาดุกน้ำหนัก 100 กรัมประกอบด้วยพลังงาน 556 กิโลแคลอรี ไขมันทั้งหมด 35.3 กรัม ใขมันอิ่มตัว 6.2 กรัม โคเลสเตอรอล 19 มิลลิกรัม เหล็ก 1.0 มิลลิกรัม เก้า 2.1 กรัม และความขึ้น 3.0 กรัม

Abstract

This experiment was conducted to obtain cat- fish cracker with highest acceptable score by sensory evaluation and highest swelling, tapioca and rice flour ratio and minced fish are vary into 6 formulas. The results showed that the most acceptance formula with highest overall acceptable score (like very much) was using tapioca and rice flour in the ratio of 60:40 and using minced fish 60 % by weigh of flour. For flavoured fish cracker, the most acceptance formula with highest overall acceptable score(like slightly) was using 2.4 % salt , 2.4 % pepper , 3.6 % garlic , 2.0 % sugar and 0.2 % monosodiumglutamate. According to optimum drying time at 50°C, cat-fish cracker with 4 centimeters diameter and 1.3 -1.5 millimeters thickness were at various time. The results showed that drying time for 150 minutes gave the highest swelling and 8.78 % moisture contents. The optimum contents of barbecue , pizza and paprica flavours added to cat-fish cracker were study by sensory evaluation. The results showed that 10 % by weight of pizza and barbecue flavours and 15 % by weight of paprica flavours gave the highest acceptance. For nutrition analysis of 100 grams cat-fish cracker consisted of energy 556 kilocalories , total fat 35.3 grams, saturated fat 6.2 grams, cholesterol 19 milligrams, protein 7.7 grams, carbohydrate 52.0 grams (dietary fiber 1.3 grams, sugar 0.9 grams) sodium 464 milligrams, calcium 26 milligrams, iron 1.0 gram ,ash 2.1 grams and moisture 3.0 grams.

คำนำ

ข้าวเกรียบ (chip หรือ cracker) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ ที่ทำจากแป้งเป็นส่วนประกอบหลัก เช่น แป้งข้าวเจ้า แป้งสาลี แป้งมันสำปะหลัง ผสมด้วยเนื้อสัตว์หรือผัก เครื่องปรุงรส บดผสมให้เข้ากัน ทำให้สุกแล้วทำเป็นรูปร่างต่างๆ ทำให้แห้ง นำไปทอดหรืออบก่อนรับประทาน (สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2530) ข้าวเกรียบเป็นอาหารว่างและมี ผู้นิยมบริโภคกันมาก ขณะเดินทางท่องเที่ยวหรือใช้เป็นกับแกล้ม ทำให้ปริมาณที่บริโภคเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งนี้จะเห็นได้จากมี ผลิตภัณฑ์ข้าวเกรียบชนิดใหม่ๆ ที่มีขายในท้องตลาดมากขึ้น ส่วน ผสมหลักในการผลิต คือ แป้ง น้ำ เกลือและเครื่องเทศ นอกจากนี้ยังมีการใส่กุ้ง ปลา ผักหรือผลไม้ เพื่อเพิ่มกลิ่นรส น่ารับประทาน การผลิตข้าวเกรียบในประเทศไทยมีมานาน แล้ว ผลิตภัณฑ์ที่รู้จักดี คือ ข้าวเกรียบกุ้ง การพัฒนา คุณภาพของข้าวเกรียบโดยการนำเอาวัตถุดิบชนิดใหม่ที่มี ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นเคกลักษณ์ประจำท้องถิ่น และการปรับปรุงสภาวะโภชนาการของผลิตภัณฑ์ เป็นงาน ที่น่าสนใจ ข้าวเกรียบปลาเป็นผลิตภัณฑ์ที่รู้จักกันดีและพบได้ ทั่วไปตามท้องตลาด ราคาขายจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับ คุณภาพหรือคุณค่าทางอาหารของข้าวเกรียบ

ปลาตุกมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ คือ Clarias macrocephalus (ประพันธ์, 2543) เป็นปลาน้ำจืดของไทย ซึ่ง พบได้ทั่วไปในทุกภาคของประเทศ เนื้อปลาดุกมีรสชาติอร่อย นุ่ม หวาน สามารถนำมาปรุงอาหารได้หลายชนิด และมีคุณค่า ทางโภชนาการสูง ในน้ำหนัก 100 กรัมประกอบด้วย พลังงาน 114.0 แคลอรี ความชื้น 74.8 กรัมโปรตีน 23.0 กรัม ไขมัน 2.4 กรัม เส้นใยอาหาร 0.1 กรัม แคลเซียม 13.0 มิลลิกรัม ฟอสฟอรัส 282.0 มิลลิกรัม เหล็ก 8.1 มิลลิกรัม วิตามิน บี 1 0.20 มิลลิกรัม วิตามิน บี 2 0.24 มิลลิกรัม และในอาซีน 1.3 มิลลิกรัม (พณิชา ,2542)

วัตถุประสงค์ของการทดลองนี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยบาง ประการที่มีผลต่อคุณภาพข้าวเกรียบ ได้แก่ อัตราส่วน แป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและปริมาณเนื้อปลา สูตรเครื่องปรุงรส ระยะเวลาในการทำแห้ง ปริมาณกลิ่น รสที่ใช้ผสมที่เหมาะสมและวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ ของข้าวเกรียบปลาดุก

อุปกรณ์และวิธีการ

วัตถุดิบ แป้งมันสำปะหลังและแป้งข้าวเจ้า ตรานิวเกรด
เนื้อปลาดุกอุย
เกลือป่น ตราปรุงทีพย์
พริกไทยขาว ตรามือ
กระเทียมสดสับละเอียด
น้ำตาลทรายขาว ตรามิตรผล
ผงชูรส ตรา อายิโนะโมะโต๊ะ
น้ำมันถั่วเหลือง ตรา ชิม
กลิ่นรสบาร์บีคิว (BBQ 1645) กลิ่นรสพิชช่า
(PIZZA 2312-2) และ กลิ่นรสปาปริกา (PAPRIKA-STD) ของ
บริษัท Mighty International

อุปกรณ์ เครื่องบดสับ Moulinett
เครื่องผสม Kenwood Model Metal 83674/1
เครื่องหั่นข้าวเกรียบ
ตู้อบลมร้อน (tray dry)
เวอร์เนีย
เครื่องหาปริมาณความขึ้น (Moisture balance)
เครื่องทอด Deep fat fryer

วิธีการ

- การเตรียมเนื้อปลา นำปลาดุกมาลอกเอาหนังและก้างออก บดเนื้อปลาดุกให้ ละเอียดในเครื่องบดสับ Moulinett
- 2. การเตรียมข้าวเกรียบปลา
  - 2.1 เตรียมส่วนผสมของแป้งมันสำปะหลังต่อแป้ง ข้าวเจ้าและร้อยละปริมาณเนื้อปลาต่อน้ำหนัก แป้งในอัตราส่วน 60:40,60 60:40,50 60:40,40 70:30,60 70:30,50 และ 70:30,40 พร้อมทั้ง เครื่องปรุงรสต่างๆ คือ เกลือร้อยละ 1.2 พริกไทยขาว ร้อยละ 1.2 กระเทียมสดร้อยละ 1.8 และ ผงชูรส ร้อยละ 0.1 ของน้ำหนักแป้งและปลารวมกัน (ดวงใจ และนงนุช ,2533)
  - 2.2 นวดเนื้อปลากับเครื่องปรุงรสต่างๆ ในเครื่องผสม ประมาณ 5 นาที เติมแป้งสลับกับน้ำ โดยใช้น้ำร้อยละ 50 ของน้ำหนักส่วนผสมทั้งหมด นวดจนเนื้อแป้ง เนียนเป็นเนื้อเดียวกัน
  - 2.3 น้ำก้อนแป้งที่ได้มาปั้นเป็นรูปทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 เซนติเมตร

- 2.4 นำไปนึ่งโดยใช้ระยะเวลาในการนึ่ง 30 นาที
- 2.5 ทิ้งให้เย็นที่อุณหภูมิห้องแล้วนำไปแช่ตู้เย็นที่ อุณหภูมิ 4 -10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 คืน
- 2.6 น้ำก้อนแป้งหั่นโดยใช้เครื่องหั่น ให้ได้ความหนา ประมาณ 1.3-1.5 มิลลิเมตร
- 2.7 ทำให้แห้งโดยใช้ตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศา เซลเซียส ที่ระยะเวลาต่างๆ ดังนี้ 90 120 150 180 และ 210 นาที สุมตัวอย่างมาวิเคราะห์ปริมาณ ความชื้น
- 2.8 ผึ่งให้เย็นที่อุณหภูมิห้องแล้วบรรจุในถุงพลาสติก โพลีเอทธิลีน เพื่อนำไปทอดในเครื่องทอด Deep fat fryer ที่อุณหภูมิ 170 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2-3 วินาที สำหรับหาการขยายตัวของข้าวเกรียบและ ความชอบของผู้บริโภค

- 3. การวิเคราะห์คุณภาพ
  - 3.1 วิเคราะห์ปริมาณความขึ้น ด้วยเครื่อง Moisture balance
  - 3.2 วัดการขยายตัวของข้าวเกรียบโดยใช้เวอร์เนีย
  - 3.3 ทดสอบความชอบโดยใช้ประสาทลัมผัสแบบ Hedonic scale test ผู้ชิมเป็นนักศึกษาและ บุคลากรของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 50 คน ผลของคะแนนการยอมรับนำมาทดสอบทางสถิติ โดย ANOVA (Larmond, 1977)
  - 3.4 วิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการได้แก่ พลังงาน ไขมัน โคเลสเตอรอล โปรตีนคาร์โบไฮเดรต ใย อาหาร น้ำตาล โซเดียม แคลเซียม เหล็ก ความขึ้น และเถ้า (AOAC ,1990)

ผลการวิจารณ์การทดลคง

1. อัตราส่วนแป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและปริมาณเนื้อปลาที่เหมาะสม การทดลองใช้เวลานึ่ง 30 นาทีเวลาในการทำแห้ง 3 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ในกรณีที่แผ่นข้าวเกรียบมีความหนา 1.3 -1.5 มิลลิเมตร (พรรณี, 2530) การขยายตัวและ คะแนนความชอบของข้าวเกรียบปลาดุกที่ใช้อัตราส่วนแป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและปริมาณเนื้อปลาดุกต่างกัน แสดงใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : แสดงการขยายตัวและคะแนนความชอบรวมต่อสีและความกรอบของข้าวเกรียบที่ใช้อัตราส่วนของ แป้ง มันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้า และปริมาณเนื้อปลาที่ใช้ต่างๆ กัน

อัตราส่วน แป้งมันสำปะหลัง ต่อแป้งข้าวเจ้า	ปริมาณเนื้อปลา (ร้อยละของ น้ำหนักแป้ง)	การขยายตัว (เท่า)	ความชอบต่อสี* (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	ความชอบต่อ*ความกรอบ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)
60:40	60	2.32	5.37ª	5.65 ^b
60:40	50	1.81	5.19°	4.93°
60:40	40	1.70	5.09°	4.95*
70:30	60	2.31	5.05°	5.09 ^{ab}
70:30	50	1.89	5.02ª	4.63°
70:30	40	1.82	4.95°	5.28 ^{ab}

^{*} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันในหลักเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากการทดลองใช้อัตราส่วนของแป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและปริมาณเนื้อปลาดุก 6 อัตราส่วน ใช้ผู้ชิม 50 คน พบว่าข้าวเกรียบที่มีการขยายตัวมากที่สุดและมีคะแนนความชอบต่อความกรอบสูงสุด คือ ข้าวเกรียบที่ใช้อัตราส่วนของแป้งมัน สำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและร้อยละปริมาณเนื้อปลา คือ 60:40, 60 โดยปริมาณเนื้อปลาดุกที่ใช้ไม่มีผลต่อคะแนนความชอบต่อ สี และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรสชาติจึงศึกษาสูตรเครื่องปรุงรส

- 2. สูตรเครื่องปรุงรส จากการทดลองปรับสูตรเครื่องปรุงรส เป็น 6 สูตรดังนี้
- สูตรที่ 1 ประกอบด้วยเกลือร้อยละ 1.2 พริกไทยร้อยละ 1.2 กระเทียมร้อยละ 1.8 ผงชูรสร้อยละ 0.1
- สูตรที่ 2 ประกอบด้วยเกลือร้อยละ 1.2 พริกไทยร้อยละ 1.2 กระเทียมร้อยละ 1.8 ผงชูรสร้อยละ 0.1 และ น้ำตาลทรายร้อยละ 1.5
- สูตรที่ 3 ประกอบด้วยเกลือร้อยละ 1.2 พริกไทยร้อยละ 1.2 กระเทียมร้อยละ 1.8 ผงชูรสร้อยละ 0.1 และ น้ำตาลทรายร้อยละ 2.0
- สูตรที่ 4 ประกอบด้วยเกลือร้อยละ 2.4 พริกไทยร้อยละ 2.4 กระเทียมร้อยละ 3.6 ผงชุรสร้อยละ 0.2
- สูตรที่ 5 ประกอบด้วยเกลือร้อยละ 2.4 พริกไทยร้อยละ 2.4 กระเทียมร้อยละ 3.6 ผงชูรสร้อยละ 0.2 และ น้ำตาลทรายร้อยละ 1.5
- สูตรที่ 6 ประกอบด้วยเกลือร้อยละ 2.4 พริกไทยร้อยละ 2.4 กระเทียมร้อยละ 3.6 ผงสูรสร้อยละ 0.2 และ น้ำตาลทรายร้อยละ 2.0

คะแนนความชอบของข้าวเกรียบที่ใช้เครื่องปรุงรสสูตร ต่างๆ แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2: แสดงคะแนนความชอบต่อรสชาติของข้าว เกรียบที่ใช้เครื่องปรุงรสสูตรต่างๆ

สูตรที่	ความชอบต่อรสชาติ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)
1	4.24 ^{ns}
2	4.28 ^{ns}
3	4.20 ^{ns}
4	4.59 ^{ns}
5	4.52 ^{ns}
6	4.64 ^{ns}

ns หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สูตรเครื่องปรุงรส 6 สูตร คะแนนความชอบไม่มีความ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่สูตรที่ ประกอบด้วย เกลือร้อยละ 2.4 พริกไทยร้อยละ 2.4 กระเทียม ร้อยละ 3.6 ผงชูรสร้อยละ 0.2 และน้ำตาลทรายร้อยละ 2.0 มีคะแนนความชอบสูงสุด (ตารางที่ 2) 3. ระยะเวลาในการทำแห้ง จากการทดลองโดยใช้ตู้อบ ลมร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ระยะเวลาต่างกัน ดังนี้ 90 120 150 180 และ 210 นาที ผลของระยะเวลาทำแห้งต่อ ปริมาณความชื้น และการขยายตัวของข้าวเกรียบ แสดงใน ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : แสดงค่าปริมาณความขึ้นและการขยายตัว ของข้าวเกรียบ เมื่อใช้ระยะเวลาทำแห้งต่างๆ กัน

ระยะเวลาที่ใช้ทำแห้ง (นาที)	ปริมาณความขึ้น (ร้อยละ)	การขยายตัว (เท่า)
90	12.90	2.07
120	12.60	2.28
150	8.78	2.52
180	7.28	2.33
210	6.28	2.19

ระยะเวลาในการทำแห้งมีผลต่อปริมาณความขึ้น และการขยายตัวของข้าวเกรียบ เนื่องจากน้ำที่มีอยู่มีผลต่อ การพองตัวของข้าวเกรียบมาก ข้าวเกรียบที่มีน้ำมากเกินไป เมื่อนำไปทอดจะเกิดรูพรุนอยู่ทั่วไป ผิวขรุขระไม่น่ารับประทาน เมื่อลดความขึ้นลงรูพรุนขนาดใหญ่ค่อยๆ หายไป ผิวจะเรียบ มากขึ้น (พรรณี, 2530) ในการผลิตข้าวเกรียบจึงจำเป็นต้อง ควบคุมความขึ้นสุดท้ายของข้าวเกรียบให้อยู่ในเกณฑ์ที่ เหมาะสมและสม่ำเสมอ ความขึ้นที่เหมาะสมในข้าวเกรียบ คือ ร้อยละ 8-12 (พรรณี, 2530 และ Gutcho,1973) ซึ่งเป็น ความขึ้นสูงสุดตามมาตรฐานข้าวเกรียบที่สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยอมรับ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม, 2530) จากการทดลองข้าวเกรียบที่ยังไม่ผ่านการ ทำให้แห้งมีปริมาณความขึ้นเริ่มต้นร้อยละ 53.91 และข้าว เกรียบที่ใช้ระยะเวลาทำแห้ง 150 นาที ที่อุณหภูมิ 50° C เหลือ ปริมาณความขึ้นร้อยละ 8.78 และมีการขยายตัวของข้าวเกรียบ มากที่สุดเท่ากับ 2.52 เท่า (ตารางที่ 3)

4. ปริมาณสารให้กลิ่นรส (flavours) ที่ใช้ผสมในข้าวเกรียบ จากการทดลองผสมกลิ่นรสบาร์บีคิว(barbecue flavours) กลิ่นรสพิชช่า (pizza flavours)และกลิ่นรสปาปริกา (paprika flavours) ลงในข้าวเกรียบที่ทอดแล้วด้วยปริมาณที่แตกต่าง กัน ดังนี้ ร้อยละ 5 10 และ 15 ของน้ำหนักข้าวเกรียบที่ทอด แล้ว ผลของคะแนนความชอบของข้าวเกรียบที่ใช้ปริมาณกลิ่น รสแตกต่างกัน แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : แสดงผลการทดสอบทางประสาทลัมผัสของข้าวเกรียบที่ผสมกลิ่นรสต่างๆ ในปริมาณต่างๆ กัน

ปริมาณกลิ่นรสที่ใช้ (ร้อยละ)	คะแนนความชอบรวม* (คะแนน 7 คะแนน)			
น้ำหนักข้าวเกรียบต่อน้ำหนักกลิ่นรส	กลื่นรสบาร์บีคิว	กลิ่นรสพิชช่า	กลิ่นรสปาปริกา	
5	4.85°	5.13°	5.10 ^{ns}	
10	5.85 ^b	6.03 ^b	5.27 ^{ns}	
15	5.30 ^{eb}	5.65 ^b	5.45 ^{ns}	

^{*} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยอักษรเหมือนกันในหลักเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การเพิ่มสารให้กลิ่นรสในข้าวเกรียบอาจทำได้ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การเพิ่มสารให้กลิ่นรสลงในน้ำมันที่ใช้ทอดหรือ นำไปคลุกเคล้ากับข้าวเกรียบหลังทอด (Oak,1974) ปริมาณสารให้กลิ่นรสต่างๆ ที่เหมาะสมในข้าวเกรียบโดยคลุกเคล้ากับข้าวเกรียบที่ ทอดแล้ว พบว่ากลิ่นรสบาร์บีคิวและพิชซ่า ปริมาณร้อยละ 10 มีคะแนนความชอบสูงสุด และกลิ่นรสปาปริกาปริมาณร้อยละ 15 มีคะแนนความชอบสูงสุด (ตารางที่ 4)

5. วิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ ได้แก่ พลังงาน ไขมัน โคเลสเตอรอล โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ใยอาหาร น้ำตาล โซเดียม แคลเซียม เหล็ก ความชื้นและเถ้า ผลแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5: แสดงผลการประเมินคุณค่าทางโภชนาการของข้าวเกรียบปลาดุกต่อน้ำหนัก 100 กรัม

ค่าวิเคราะห์ (หน่วย)	ปริมาณ
พลังงาน (กิโลแคลอรี่)	556
พลังงานจากไขมัน(กิโลแคลอรี) ไขมันทั้งหมด (กรัม) ไขมันอิ่มตัว (กรัม)	317 35.3 6.2
โคเลสเตอรอล (มิลลิกรัม)	19
โปรตีน (กรัม)	7.7
คาร์โบไฮเดรต (กรัม) ใยอาหาร (กรัม) น้ำตาล (กรัม)	52.0 1.3 0.9
โซเดียม (มิลลิกรัม)	464
แคลเซียม (มิลลิกรัม)	26
เหล็ก (มิลลิกรัม)	1.0
เถ้า (กรัม)	2.1
ความขึ้น (กรัม)	3.0

เปรียบเทียบคุณค่าทางโภชนาการบางตัวในผลิตภัณฑ์ช้าวเกรียบปลาตรามโนราห์ ผลิตโดยบริษัท มโนราห์ ชุตสาหกรรมอาหาร จำกัด (ใช้ข้อมูลจากข้อมูลโภชนาการที่ปรากฏบนซองบรรจุ) พบว่าจากข้าวเกรียบปลาน้ำหนัก 100 กรัม มี พลังงาน 534 กิโลแคลอรี ไขมันทั้งหมด 33.3 กรัม โคเลสเตอรอล 36.7 มิลลิกรัม คาร์โบไฮเดรต 53.3 กรัม ใยอาหาร 3.3 กรัม โปรตีน 6.7 กรัม

สรุปผลการทดลอง

- อัตราส่วนของแป้งมันสำปะหลังต่อแป้งข้าวเจ้าและ ปริมาณเนื้อปลาดูกที่เหมาะสม คือ 60:40, 60
- สูตรเครื่องปรุงรสที่มีคะแนนความขอบสูงสุดประกอบ ด้วยเกลือร้อยละ 2.4 พริกไทยร้อยละ 2.4 กระเทียม ร้อยละ 3.6 ผงชูรสร้อยละ 0.2 และน้ำตาลทรายร้อยละ 2.0
- ระยะเวลาในการทำแห้งข้าวเกรียบที่มีขนาดเส้นผ่า ศูนย์กลาง 4 เซนติเมตรและมีความหนา 1.3-1.5 มิลลิเมตร อุณหภูมิที่ใช้ 50 องศาเซลเซียส ในตู้อบลมร้อน คือ 150 นาที
- 4. ปริมาณสารให้กลิ่นรสบาร์ปีคิวและพิชชาร้อยละ 10 และ กลิ่นรสปาปริการ้อยละ 15 มีคะแนนความชอบสูงสุด
- ข้าวเกรียบปลาดุกมีคุณค่าทางโภชนาการดังนี้ พลังงาน
   556 กิโลแคลอรี ไขมันทั้งหมด 35.3 กรัม ไขมันอิ่มตัว
   6.2 กรัม โคเลสเตอรอล 19 มิลลิกรัม โปรตีน 7.7 กรัม คาร์โบไฮเดรต 52 กรัม (ใยอาหาร 1.3 กรัม น้ำตาล
   0.9 กรัม)โซเดียม 464 มิลลิกรัม แคลเซียม 26 มิลลิกรัม เหล็ก 1.0 มิลลิกรัม เถ้า 2.1 กรัม และความขึ้น 3.0 กรัม

เอกสารอ้างอิง

- ดวงใจ ทิระบาลและ นงนุช รักสกุลไทย.2533. ปัจจัยบางประการ ที่มีผลต่อคุณภาพของข้าวเกรียบปลา. อาหาร 20:1, 11-17.
- ประพันธ์ ธาราเวทย์, 2543 การเพาะพันธุ์และการเลี้ยงปลาดุกอุย.
   จักษรสยามการพิมพ์ กรุงเทพ
- พณิชา จีวะพงษ์,2542. ปลากินแล้วอายุยืน.สำนักพิมพ์น้ำฝน กรุงเทพ.
- พรรณี วงศ์ไกรศรีทอง,2530,การผลิตข้าวเกรียบปลาโดยใช้เครื่อง
   รีดแผ่น.วิทยานิพนธ์คหกรรม ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
   เกษตรศาสตร์. หน้า 18
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2530 มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมข้าวเกรียบ มอก. 701-2530
- Association of Official Analytical Chemists (AOAC). 1990., Official Methods of Analysis of the AOAC International, 15 th ed. Washington, D.C.
- Gutcho, M. 1973. Prepared Snack Food. Noyes Data Corperation, New Jersey. 289 p.
- Larmond, E., 1977. Laboratory Methods for Sensory Evaluation of Food Publication 1637. Agriculture Canada, Ottawa 73 pp.
- Oak, B.S. 1974. Extrusion-cooked snacks in a fast growing market. Food Technol. 19:312.

อุณหภูมิกับดวามปลอดภัยของอาหาร

อุณหภูมิ (F)		หมายเหตุ
250 240	อุณหภูมิสำหรับการบรรจุอาหารกระป้องที่มีความเป็นกรดต่ำ เช่น ผัก เนื้อสัตว์ เนื้อใก่ โดยผ่านการฆ่าเชื้อภายได้ความดัน	
212	อุณหภูมิสำหรับการบรรจุอาหารกระป้องที่มีความเป็นกรดสูง เช่น ผลไม้ มะเขือเทศ อาหารหมักต้อง โดยต้มฆ่าเชื้อ	
165	อุญหภูมิที่สามารถทำลายแบคทีเรียเกือบทั้งหมด โดยใช้เวลาลั้นเมื่อสำเสือที่อุณหภูมิสูงขึ้น	
140	อุณหภูมิที่ใช้อุ่นอาหารเพื่อป้องกับการเจริญเดิบโตของแบคทีเรีย โดยที่แบคทีเรียบางชนิดยังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้	
125	แบคที่เรียบางชนิดอาจสามารถเจริญเติบโตต่อไป ในขณะที่อีกหลายชนิด สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้	
60	อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของแบคทีเรียอป่างรวดเรือและเหมาะสม ต่อการผลิตสารพิษของแบคทีเรียบางชนิด	ช่วงอุณหภูมิวิกฤต ไม่ควรเก็บอาหารในช่วง อุณหภูมินี้ เป็นเวลามากกวา 2 ชม.
40	เกิดการเจริญเดิบโดของแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดอาหารเป็นพิษบางชนิด	
32	อุณหภูมิเย็น จะชะลอการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่ ทำให้เกิดการเลี้ยมเสียบางชนิด	
0	อุณหภูมิแช่แช็ง จะหยุตการเจริญเติบโตของแบคที่เรียเกือบทุกชนิด แต่ยังคงมีบางชนิดที่ดำรงชีวิตอยู่ได้ (ไม่ควรเก็บอาหารไว้ที่อุเนหภูมิสูงกว่า 10°F เป็นเวลานานกว่า 2-3 สัปดาห์ขึ้นไป)	